

Djevelen i detaljene

Kenneth Bloms malerier kan være forførende vakre. Bildene treffer et trofast og kjøpesterkt internasjonalt publikum. Så hvorfor skurrer det, da?

KUNST

Kenneth Blom

«Illumination»

Galleri Haaken, Oslo, til 26. juni

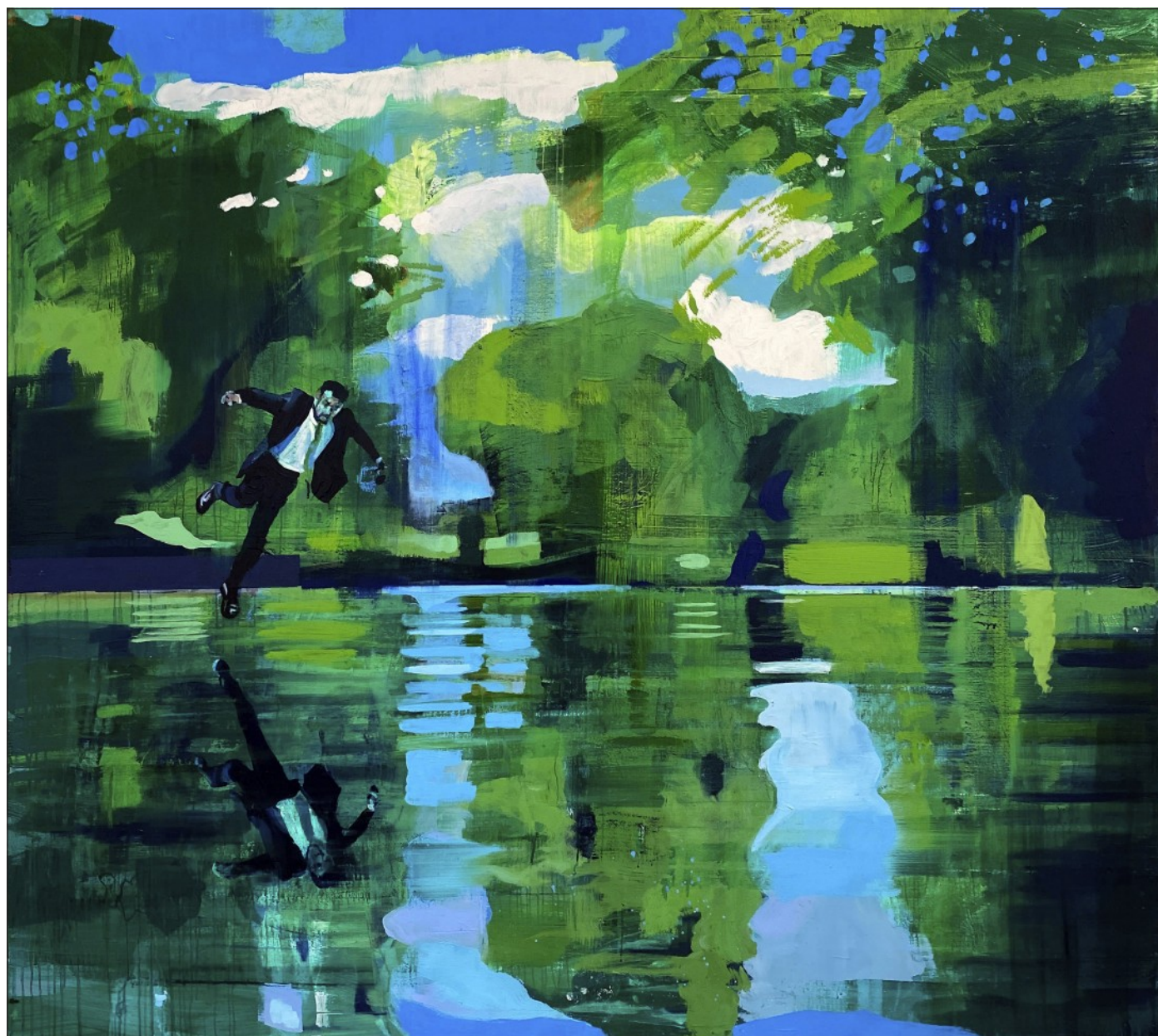
Kenneth Blom lager malerier det er lett å like: Alenestående mennesker i vakre omgivelser. Sterke farger, vann og modernistisk arkitektur. Utvetydig moderne malerier som blander impresjonistisk maleteknikk med moderne elementer og forståelig figurasjon. Bildene setter menneskene inn i bygningsmiljøer som visuelle markører for materiell suksess. Kenneth Blom er teknisk dyktig. Fargene er sterke, og maleriene er estetisk tiltalende. Samtidig antyder de den eksistensielle angsten som ligger i konflikten mellom ytre suksess og indre desperasjon.

Kenneth Bloms malerier har alle ingrediensene som skal til for å treffe et stort publikum. Og det gjør de også. Med fast galleri i New York, separatutstilling hos auksjonsfirmaet Sotheby's i London (allerede i 2007), og et trofast hjemmemarked er Kenneth Blom prototypen på en suksessrik billedkunstner. I fjor stilte han ut i Basel, Beijing, Berlin, Bern, Lyon, New York, den amerikanske ambassaden i Oslo, Sarpsborg, Trondheim og Wien ifølge ulike oppføringer på galleriets hjemmesider, hans egen nettside og i en Aftenposten-artikkel. Han stilte ut på Henie Onstad Kunstsenter i 2005. Neste år får han museumsutstilling på Haugar i Tønsberg.

Media elsker suksess. Derfor blir det ofte snakk om omsetningstall når avisene skriver om Kenneth Blom (født 1967). Da han stilte ut på Galleri Soli Brug utenfor Sarpsborg i fjor, solgte de for en og en halv millioner kroner den første uken. Da separatutstillingen «Illumination» åpnet hos Galleri Haaken torsdag 11. juni, var alle maleriene solgt da galleristen åpnet dørene for publikum. Fordi det «bare» var syv store malerier var brutto omsetning 774.000 kroner. Dette er Kenneth Bloms tolvte separatutstilling i galleriet.

Det er ingen tvil om at han har funnet en formel som treffer både i kunstmiljøet og hos et stort og kjøpesterkt publikum. De senere årene har hovedmotivet bestått av menneskefigurer i varierende grad av oppløst form, plassert inn i omgivelser av renskåren, modernistisk villaarkitektur, gjerne med svømmebasseng. Han fester den materielle drømmetilværelsen til lerretet. Samtidig blottlegger han menneskets følelse av å være grunnleggende alene.

Utstillingen hos Galleri Haaken viser alt dette. Det er lett å la seg begeistre av kunst som forteller at rikdom ikke er synonymt med lykke. Motivene tiltaler meg. Jeg liker bruken av den kjølige arkitekturen som bakgrunn stillferdige dramaer. Og jeg er fascinert av de impresjonistiske trekkene som pensler

I «The Pond» fremstiller Kenneth Blom skogen med fengslende teknikk, mens mannsfiguren kunne vært malt bedre. Begge foto: Galleri Haaken

frem skogen i «The Pond», utstillingens eneste bilde uten menneskeskapte strukturer. Her viser han høy kvalitet.

Samtidig merker jeg at det er noe som skurrer. Ett ordtak dukker opp i bakhodet mens jeg vandrer fra bilde til bilde: «Djevelen ligger i detaljene». Etter hvert som jeg studerer maleriene blir det klart at helheten forfører, mens gjennomføringen i detaljene ikke strekker til. Det virker som han ikke bryr seg om detaljene, eller at han gir litt fæen. Men det holder ikke. For i de enkle og presise komposisjonene får menneskefigurene og de andre detaljene stor betydning. Hvis du ikke er presis i dette faller helheten gjennom. Det blir tydelig at han har funnet en formel, at det går fort unna. De kan virke som han sjusker. Kenneth Bloms kunst er blitt forutsigbar. Har du sett et par av hans utstillinger vet du hva du får.

Du ser de mangelfulle detaljene i mannens ansikt, hender og sko i «The Pond», og i hår og hender i mannsfiguren i «Leaving». Enkelte steder finner jeg umotiverte detaljer, for eksempel maling som er kalkulert sprutet ut over deler av lerretet for at det skal se tilfeldig ut. Nyansene er så fine at det skal veldig lite til før det blir galt. Hvor fint det kan være ser du i «Leaving II» og «Pink figure». Her balanserer han de figurative elementene med de oppløste detaljene. Men, selv her er det småting som forunder øyet.

Hvor galt det kan bli ser du i utstillingens tittelbilde, «Illumination», der perspektivlinjene og husets detaljer er så unøyaktig fremstilt at det bare skaper irritasjon.

Kenneth Bloms malerier balanserer på finstemte nyanser. Det kan være jeg tar feil og blåser opp uvesentligheter. Samtidig er mannen i forgrunnen i «Illumination» fremstilt på en måte som ikke bare antyder, men skaper under-

Dagsavisens anmelder mener «Leaving II» er utstillingens beste maleri i.

trykt drama. Det er liten tvil om at Kenneth Blom kan. Han må bare skjerpe seg litt.

LARS ELTON

Kunstkritiker

KUNST

lars@elton.no

